

[Forsvarsministeren.]

overvejelse, men der er ikke forbundet særlige økonomiske fordele hermed. Jeg kan i øvrigt sige, at jeg er helt opmærksom på de nævnte økonomiske og tekniske fordele ved anvendelsen af fyrbåker, og at den allerede påbegyndte udskiftning vil blive fortsat i takt med de bevillingsmæssige muligheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren:

„Hvilke kriterier — ud over de beskæftigelsesmæssige — mener ministeren at arbejdsformidlingen skal anlægge for at anvise arbejdsledige arbejde uden for deres hjemsted i områder, f. eks. København, hvor boligmangelen er af et sådant omfang, at nødløsninger må tilvejebringes for at skaffe de pågældende arbejdsansviste personer bolig?“

Skriftlig begrundelse:

Når spørgsmålet rejses, skyldes det bl. a., at A/S B&W, der for øjeblikket mangler arbejdskraft, har ombygget det gamle DFDS motorskib „Ålborghus“, hvorved det er indrettet til logiskib og lagt ved kaj i nærheden af arbejdspladserne på B&W.

Fællesklubben for arbejderne på B&W har — såvidt jeg er orienteret — været særdeles betænkelig ved denne ombygning, men har ikke kunnet få nærmere besked om planerne hermed.

Jeg er klar over, at arbejdsministeren ikke altid kan besvare, hvorfor private firmaer foretager sig dette eller hint, men ved oprettelsen af de nye arbejdsformidlingskontorer, der opreklameres som en service for de arbejdssøgende, har ministeriet formodentlig gjort sig tanker om, hvor grænsen er for, hvor usle vilkår man kan byde faktisk tvangsforflyttede arbejdere at leve under.

Et sådant logiskib kan let komme til at danne et særdeles ugunstigt miljø for mennesker, der mod egen vilje har måttet forlade hjemsted og familie, fordi man ikke fra samfundets side har været i stand til at skabe den fornødne beskæftigelse i erhvervsmæssigt underudviklede egne, og jeg tvivler på, om man ville byde andre befolkningsgrupper lignende vilkår. Lad mig

nævne, at en udstationeret tjenestemand i laveste lønklasse ville få 69 kr. 20 øre pr. døgn i modsætning til arbejderens, der ifølge den nye lov om arbejdsformidling vil modtage 10 kr. daglig.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Hanne Reintoft: Dette principielle spørgsmål, arbejdsformidlingens kriterier for at anvise arbejde uden for hjemmet, rejser et utal af problemer, der må løses, hvis man ikke, som vi netop frygtede, ved denne lov har indført administrativ mulighed for alvorlige indgreb i den personlige frihed. Man kan få pålæg om at tage arbejde uden for sit hjem med et tillæg på blot 10 kr. daglig til dækning af ekstraudgifter ved dobbelt husførelse og med risiko for helt uantagelige boligforhold på grund af mange års forsømmelighed på boligpolitikens område.

Vi har nu en konkret sag, hvor B & W har ladet ombygge et gammelt skib og vil udleje rum til to personer på 5 m² og til én person på 3 m². For det sidste skal der betales 7 af de 10 kr., der er beregnet til fuld dækning af ekstraudgifter.

Kan arbejdsformidlingen anvise arbejdere fra provinsen et logi, hvis disse ikke ønsker at underkaste sig hustugtsregler, der mest minder om en gammeldags kostskole? Finder ministeren det ikke betænkeligt at kæde arbejdsplads og bolig sammen på denne måde, og vil man, hvis man mister arbejdet, fordi man overtræder dette reglement, f. eks. har besøg efter kl. 23, selv om man er voksen, blive betragtet som selvforstyldt arbejdsløs? Kan arbejdspladsen i dette tilfælde selv fastsætte huslejen for en sådan nødbolig med høj m²-pris — jeg tror, det er 800 kr. pr. m² — eller vil man pålægge kommunalbestyrelser og huslejenævntilføje særlig kontrol med udlejningsvilkårene?

Må jeg præcisere, at det aktuelle eksempel kan blive fulgt af andre. Som det fremgår, rejser det en række uløselige problemer, og jeg går derfor ud fra, at arbejdsformidlingen har fastlagt klare kriterier for, hvilke vilkår ud over de beskæftigelsesmæssige der må og skal tages hensyn til, for at loven ikke skal komme til at virke som en umenneskelig antisocial foranstaltning, hvor de anviste må